

Vidinské noviny

ročník XVI | august 2022 | zadarmo

RODINA VIDINČANOV SA OPÄŤ ROZRÁSTLA

„MILÉ DETIČKY VITAJTE VO VIDINEJ, VITAJTE DOMA!“

Aj týmito slovami sa prihovril starosta obce Ing. Ján Šupica v nedeľu 19. júna 2022 k našim najmenším občanom.

Uvítanie detí do života je významnou udalosťou pre rodičov, rodinných príslušníkov, ale aj pre nás, ktorí sme sa stali svedkami tejto milej udalosti. Tento deň patrí medzi prvé slávnostné chvíle Vidinčana ako občana obce. Slávnostné uvítanie sa konalo v areáli materskej školy a o obľúbenosti tohto podujatia svedčí jeho každoročná hojná účasť. Okrem rodičov prišli aj súrodenci a starí rodičia.

viac na strane č.3

Rozlúčka s letom

VIDINÁ **27. august 2022**

**DRUŽINA • NERIEŠ • PETER CMORÍK BAND
PUDING PANI ELVISOVEJ • MAFIA CORNER
EVA MÁZIKOVÁ SHOW • FOLKLÓRNE PÁSMO
DIVADIELKA A ATRAKCIE PRE DETI** www.vidina.sk | **obecvidina**

V cene vstupenky celodenné atrakcie, občerstvenie pre deti a mnoho iného.

Ján Pavčo, Ján Kučera, Ján Slovák
DUTECH, s.r.o. KOVNER

REKONŠTRUKCIA CHODNÍKA NA ZVOLENSKEJ ULICI

Poslanci obecného zastupiteľstva v roku 2021 zaradili do jedných z hlavných investičných priorit opravu chodníka na Zvolenskej ulici, ktorý bol pri dažďových zrážkach nepriechodný. Avšak od schválenia po samotné stavebné práce je potrebné zabezpečiť ešte mnohé veci.

Ako prvé bolo nutné vypracovať projektovú dokumentáciu. Spolu s projektantom sme hľadali najvhodnejšie riešenia. V chodníku sú osadené stĺpy elektrického vedenia a vyriešenie výškových pomerov nám dalo dosť zabráť. Následne bolo potrebné požiadať všetkých správcov sietí o vyjadrenie. V chodníku sa toho nachádza mnoho a bolo potrebné rešpektovať aj ich vyjadrenia a stanoviská. Uvedené aktivity neboli viditeľné, ale môžete mi veriť, že prípravné a projekčné práce stoja mnoho úsilia a času. Následne bolo vyhlásené verejné obstarávanie na dodávateľa stavby. Našťastie sme podpísali zmluvu ešte v čase, keď ceny materiálov boli v prijateľných medziach. Doba dodania stavebných materiálov sa už ale predlžovala. A ako to už býva, počas prác nás čakali rôzne prekvapenia. Spoločnými silami sme však práce zvládli. Aj touto cestou ďakujeme obyvateľov danej lokality za trpezlivosť a pochopenie.

Rekonštrukcia bola spojená aj s vybudovaním nového osvetleného prechodu pre chodcov. Celá obnova prispela k bezpečnejšiemu a krajšiemu životu v našej obci, čomu sa všetci už teraz veľmi tešíme.

Na výsadbu verejnej zelene sme požiadali Environmentálny fond o finančné prostriedky a práve v týchto dňoch sme sa dozvedeli, že sme boli úspešní.

V súčasnosti v spolupráci s parkovou architektkou pripravujeme sadovú výsadbu. Naším cieľom je skrášliť vstup do dediny vysadením vhodných drevín, kríkov a kvetín. Zároveň na prebiehajúce klimatické zmeny sa snažíme zapracovať do projektu aj vodozadržné prvky a navrhnuť výsadbu tak, aby bola čo najmenej náročná na bežnú údržbu a pod.

Obec Vidiná bude opäť krajšia.

Text: Ján Šupica

VIDINÁ SA DOČKALA CYKLISTICKEJ CESTIČKY

Dňa 28.05.2022 sa uskutočnilo slávnostné otvorenie pokračovania cyklistickej cestičky v smere z Lučenca do Vidinej. Prestrihnutia pásky sa zúčastnili podpredseda BBSK Ondrej Lunter, starosta obce Vidiná Ján Šupica a poslanci BBSK Branislav Hámorník a Juraj Pelč.

Úvodného slova sa ujal starosta obce Ján Šupica, ktorý v príhovore nezabudol pripomenúť, že otvoreniu cyklistickej cestičky predchádzalo niekoľkoročné úsilie o jej vybudovanie. Snaha, aktivita a spolupráca po dlhých rokoch priniesla vytúžený cieľ. Mnohí neverili úspešnosti tohto projektu, ale vďaka ochote predstaviteľov BBSK a poslancov obce Vidiná zapojiť sa do aktivít, ktoré viedli k vybudovaniu cyklotrasy, sme mohli slávnostne prestrihnúť pásku.

Slávnostné prestrihnutie pásky sa konalo za asistencie už vyššie spomínaných hostí. Tento akt bol síce symbolický, no znamenal veľmi veľa. Nejedná sa totiž iba o bezpečné spojenie mesta Lučenec a obce Vidiná, ale aj o prepojenie na ďalšie okolité obce. Cyklistom, korčuľiarom a turistom sa týmto otvára nový potenciál využitia turizmu.

Symbolickým otvorením časti cyklistickej cestičky bolo aj sprístupnenie tzv. infobodu, kde sa nachádzajú informácie o obci Vidiná, jej zaujímavostiach. Jedna časť sa venuje aj informáciám o Mikroregiónu novohradské podzámčie, ktorého je obec súčasťou. Infobod je súčasťou obnovenej autobusovej zastávky.

DEDINA OŽÍVA VYBUDOVANÍM CYKLOTRASY

Naša obec sa stala súčasťou charitatívneho podujatia televízie TA3 „Káčer na bicykli 2022“. Charitatívnej jazdy cez Vidinú po novej cyklostecičke sa zúčastnilo odhadom 200 jazdcov na bicykloch, ktorí účasťou podporili myšlienku pomoci hendikepovaným obyvateľom.

V spolupráci s Mestom Lučenec sme 3. júla pripravili „Nedeľnú cyklotúru“. V krásnom horúcom počasí za účasti pekného počtu cyklistov sme privítali účastníkov pri novom infobode. Tu boli predstavené zaujímavosti Vidinej. Spoločne sme sa presunuli do novootvoreného parku pri kaštieli. Slova sa ujal Mgr. art. Miroslav Janšto, ktorý spoločne s Mgr. Andreou Moravčíkovou predstavili históriu kaštieľa. Následne sme sa presunuli do rímskokatolíckeho kostola, kde Ing. Marián Jeleň predstavil príbeh rodiny Asbothovej, ktorí sa pričínili o stavbu kostolíka vo Vidinej. Na záver účastníci mohli vidieť postup prác v sedliackom dome, ktorí obec obnovuje tradičnými technikami.

pokračovanie zo strany č. 1

Po podpise do pamätnej knihy dostalo každé dieťaťko malý darček a pamätný list. Tento rok bol po prvýkrát poskytnutý aj jednorazový príspevok pri narodení dieťaťa. Už tretí rok sa pri tejto príležitosti zasadil aj strom života detí narodených v roku 2021.

Amélia, Eva, Tobias, Zora Aurora, Hannah, Tamara, Kristína, Achilleas, Sofia, Liliana, Natália, Lukáš, Brendon a Matej. Želáme vám krásne, zdravé detstvo, veľa lásky, porozumenia a drahocenného rodinného tepla a hlavne, nech sa vám vo Vidinej páči.

Vitajte vo veľkej rodine VIDINČANOV!

Text: Ivana Rubintová
Foto: Miroslav Janšto

Snahou vedenia obce je postupne znižovať modernizačný dlh. Obec v rámci finančných možností postupne vymieňa svietidlá na verejnom osvetlení za úsporné ledlampy. Modernizačný dlh je hlavne na budovách v majetku obce.

Budova materskej školy už prešla rozsiahlou rekonštrukciou, zateplením obvodových múrov, modernizáciou kotolne a podobne. Uskutočnenými aktivitami sme dosiahli zníženie energetickej náročnosti tejto budovy. Prípravný proces, vypracovanie žiadosti o nenávratné finančné prostriedky a zapojenie sa do vyhlásenej výzvy, samotné vyhodnotenie a kontrola zo strany ministerstva trvala niekoľko dlhých rokov.

Rovnako intenzívne sme pracovali na prípravných aktivitách ohľadom kultúrneho domu. Na základe záverov Inšpektorátu práce bolo nevyhnutné konať rýchlo. Nemohli sme čakať. Hrozilo totiž zatvorenie budovy obecného úradu, nakoľko kotolňa a elektrické rozvodné skrine nespĺňali v súčasnosti platné normy.

Obec Vidiná nedisponovala dostatočnými voľnými finančnými prostriedkami. Bolo potrebné sa rozhodnúť. Čakať na vyhlásenie výziev a požiadať o finančné prostriedky z fondov EÚ, alebo zobrať rozumný úver. Po skúsenostiach pri materskej škole sme sa rozhodli ísť cestou prefinancovať rekonštrukčné práce prostredníctvom úveru.

V spolupráci so stavebnou komisiou, ktorá pracuje pri obecnom zastupiteľstve sme spolu s projektantom našli najvhodnejšie riešenia. S dodávateľom prác sme podpísali zmluvu v čase, keď ceny materiálov sa pohybovali v „rozumných mantineloch“. V súčasnosti ceny materiálov vyskočili do astronomických výšok, dostupnosť materiálov je nízka, čakacie doby sú niekoľko týždňov ba až mesiacov. V 1. etape bolo nevyhnutné vyhovieť pripomienkam Inšpektorátu práce. Zmodernizuje sa kotolňa, staré kotly sa vymenia za úsporné, vymenia sa radiátory. Rovnako sa zmodernizujú elektrické rozvodné skrine a elektrické rozvody. K tomu prídete zateplenie stropov v administratívnej časti kultúrneho domu. Správnosť týchto rozhodnutí sa potvrdili v týchto mesiacoch. Zo strany SPP a SSD prišlo k enormnému navýšeniu zálohových platieb za energie. Práce smerujúce k zníženiu energetickej náročnosti budov začali a budú ukončené pred vykurovacou sezónou, veríme, že očakávaná úspora energií prinesie aj úsporu finančných prostriedkov obce.

Text: Ján Šupica, starosta obce

VIDINČANIA PO TROCH ROKOCH OPĀŤ NA JUNIÁLESE

(sobota, 18. jún 2022)

História a súčasnosť

Egyházasdengeleg je malá maďarská dedinka v Novohrade s bohatou históriou, vzdialená asi 70 km od Budapešti a asi 100 km od Vidinej. Žije tu malá národnostná skupina Slovákov, ktorá sa v čase veľkej biedy v 18. až 19. storočí odsťahovala za lepšími podmienkami na Dolnú zem. V Dengelegu dodnes rozprávajú po slovensky, majú tam slovenskú školu a knižnicu. V roku 1997 po prvý raz usporiadali podujatie pod názvom Juniáles s cieľom spoločného stretnutia rodákov žijúcich v rôznych častiach sveta. Základnými atribútmi podujatia sú: pohostinnosť, dobrá nálada, utužovanie dobrých rodinných vzťahov a vytváranie nových priateľstiev. Nechýbajú kultúrne vystúpenia, rôzne športové aktivity ani zaujímavé atrakcie. Jazykové rozdiely

vôbec nie sú prekážkou. Na podujatí sa od roku 2003 zúčastňujú aj Vidinčania, ktorí svojich maďarských priateľov a známych pozývajú na Rozlúčku s letom.

„To nie je školská kapusta“, povedal Šimon, najmladší účastník z Vidinej

Guláš team Vidiná v zložení: kuchári – Miroslav a Róbert, pomocníci Katka a Marián, navaril domácu vidinskú kapustnicu. Varilo sa na ohni, tradične, v kotlíku. Zatiaľ, čo sa varila polievka, pre prichádzajúcich hladných Škorcov bolo prichystané rýchle občerstvenie: šunka z údeného kolenka, domáca klobása, údený ovčí syr a jemne páľivá zelenina. Veľký úspech nám priniesol náš ovčí syr, vyrobený na slovenskom salaši. Náš starosta spolu so šéfom-kuchárom ho ponúkli rumunským kolegom. Za odplatu

sme dostali halaszle, rybaciu polievku s vývarom zo šiestich druhov rýb a lahodnými kúskami uvareného kapra. A ešte aj misku naloženú mäsovou špecialitou čevapčiči.

Bol horúci deň. Od domácich hostiteľov sme na obed dostali plnenú kapustu – mleté mäso s ryžou v kapustnom liste. Chutilo každému. Nechýbalo pivo, nealko, domáce zákusky a rôzne druhy domácich páleniek.

Vidiná a Juniáles – ako ďalej?

Na budúci rok si pripomenieme 20. výročie spolupráce obcí Egyházasdengeleg a Vidiná. V budúcnosti by sme si želali určité oživenie, napr. vnieť kreativitu mladých ľudí, spojiť skúsenosti seniorov a energiu mladých, účasť rodičov, starých rodičov s deťmi i vnukmi... Urobiť „niečo“, aby sa dobré vzťahy rozvíjali navonok i medzi nami Vidinčanmi.

Text: Marián Jeleň

STRETNUTIE OBCNÝCH ZASTUPITEĽSTIEV V MAĎARSKU

Po dvojročnej pandemickej prestávke sa 13. mája 2022 u našich priateľov v Maďarsku konalo spoločné zasadnutie zastupiteľstiev obcí Egyházasdengeleg a Vidiná. Starostovia obcí – Balázs Berkes a Ján Šupica vyjadrili túžbu stretávať sa aj v budúcich rokoch, preto podpísali Program vzájomných stretnutí plánovaný na rok 2022. Poslanci samospráv prijali tento program:

MÁJ – Poznávame región Novohrad, Klub dôchodcov Vidiná
JÚN – Spoločenské podujatie Juniáles v Egyházasdengelegu
AUGUST – Rozlúčka s letom, dni obce Vidiná
SEPTEMBER – stretnutie pri príležitosti úcty k starším v Egyházasdengelegu

Po dlhšej pauze sme sa 19. mája tohto roku znovu stretli s priateľmi s Dengelegu. Vybrali sme sa na hrad Šomoška, ktorý stojí presne na slovensko-maďarskej hranici. Keďže veľa našich aj Maďarov sa už dosť ťažko pohybuje, sú v pokročilom veku, volili sme výstup z maďarskej strany. Z parkoviska je to len pár desiatok metrov. Pre každého účastníka sme pripravili

štamperlík na motúzku aby sme si mohli pohodovo pripíť na stretnutie a ďalšie priateľstvo. Hovorí sa: proti veku nieto lieku. A potvrdilo sa. Niektorí si netrúfli výjsť po hrbolatom chodníku. Pripomenuli sme si históriu hradu, porozprávali sme si zaujímavosti o živej a neživej prírode. Potom sme sa presunuli do Bukovinky na obed a odtiaľ do vstupného areálu náuč-

Zo života klubu

ného chodníka Cerovej vrchoviny. Zostali sme verní tradícii výmeny darčiekov. Priatelia ponúkli svoje fantastické koláče, trochu sme si oddýchli, a potom jedna skupina pripravovala opekačku a druhá, väčšia časť, súťažila. Vytvorili sme päťčlenné družstvá a športový duel športovcov – dôchodcov, sa mohol začať: hod loptičkou do obruče, chôdza s loptičkou na lyžičke, prevliekanie tela cez kruh, podávanie lopty popod rozkročené nohy... Samozrejme, všetci veľmi oduševnené a hlasno fandili svojim. Na chvíľu sme sa stali deťmi, zabávali sa a dávno sme sa toľko nenasmiali ako teraz. V minulosti sme si zaužívali, že každý

účastník má pripnutú menovku. Robí nám to veľkú službu, lebo sa môžeme oslovovať krstnými menami a vďaka našej perfektnej tlmočnicičke sme si ešte lepšie porozumeli. Po spočítaní bodov sa víťazmi stali domáci. Odmenou boli čokoládové bankovky, a aby druhí neplakali, dostali cukrové cumlíky. Po takomto vypätí fyzickým i psychickým nám veľmi chutili aj špekáčiky a slaninka.

Lúčili sme sa takmer večer. Všetci boli šťastní a spokojní. Priateľstvo sa naplnilo a potvrdilo.

Eva Vilhanová

Seniori v Balašských Ďarmotách

Po vydatom stretnutí členov klubu dôchodcov na Šomoške a družobného spolku Švagar z Maďarska sa nám chceli priatelia odplatiť. Pozvali nás do bicyklového múzea v Balašských Ďarmotách dňa 4.8.2022. Zvítanie bolo, ako vždy, veľmi srdečné, s chutnými koláčikmi a štamperlíkom slivovice. Múzeum bolo blízko a exponáty nadmieru zaujímavé: od da Vinciho drevených bicyklov po bicykle celé kovové s velikánskym kolesom, tandemy z rôznych období, športové, pretekárske, cestné, detské, trojkolky, rikše, špeciálne profesie (napr. vojenský bicykel – na ráfoch kolies majú v 5 centimetrových vzdialenostiach trojcentimetrové struny po celom obvode kolesa), rôzne príslušenstvo, oblečenie atď. Dokonca majstri poskladali taký bicykel, na ktorom ste si mohli vyslúžiť peňažnú odmenu. Odvážlivci si jazdu vyskúšali. Ak chcel cyklista doľava, bicykel šiel doprava – neovládateľný. Žiadna výhra sa nekonala.

Poobede sme navštívili Palócke múzeum: Od kolíska po hrob – hlavná expozícia. Okrem nej boli nainštalované výstavy miestnych umelcov a v areáli múzea sa nachádzal aj malý skanzen. Na tomto podujatí nás sprevádzali miestny lektor. Tlmočila nám slovenská lektorka pani Elena Ružinská.

Osobitným zážitkom na návšteve u priateľov bol zážitok gurmánsky. Obedovali a olovantovali sme v peknej reštaurácii Švejka a neprežením to, keď poviem, že jedlá boli exkluzívne. Na záver sme si vymenili, ako vždy, darčeky. Vrátili sme sa domov s krásnymi zážitkami a plánmi: Čo nabudúce...

Rada by som vyzdvihla to, že naše členky vždy napečú bez nároku na preplatenie výdavkov. V mene svojom a všetkých členov ďakujem aj tým, čo piekli, aj čo organizačne zabezpečili zájazdy.

Text: Eva Vilhanová

Foto: Eva Pavkovčková

VÝROČNÁ ČLENSKÁ SCHÔDZA KLUBU DÔCHODCOV VO VIDINEJ DŇA 20.06.2022

Schôdze sa zúčastnili 42 členov, 7 nových členov. V roku 2021 nás opustili 4 členovia. Uvítali sme hostí, starostu obce Ing. J. Šupicu, zástupcu starostu Mgr. art. M. Janštu, predsedníčku MO MS Bc. A. Kropáčovú, predsedu OZ KROP P. Kropáča, predsedu Urbárskej spoločnosti vo Vidinej R. Machavu. Na schôdzi odzneli výročné správy o činnosti v roku 2021, správa o hospodárení a plán na rok 2022.

Text: Mgr. Eva Vilhanová, predsedkyňa MO MS vo Vidinej

Foto: Ivana Rubintová

Šaška Baška svojim vystúpením, detské divadlo, nafukovací hrad na skákanie, tvorivé dielne a skupina šermiarov, ktorí predstavovali staré zbrane a súboje. Ich program pokračoval až do tmy, kedy sa predstavili so svojou ohňovou šou. Pre deti a dospelých bolo na ihrisku zabezpečené občerstvenie. Bol to veľmi vydarený a príjemný deň pre všetky deti, čo potvrdili aj ich šťastné úsmevy a rozžiarené oči. Podakovanie patrí vedeniu obce, zamestnancom obecného úradu, zamestnancom materskej školy, dobrovoľníkom, poslancom obecného zastupiteľstva a všetkým ľuďom, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k vytvoreniu príjemnej atmosféry dôležitého dňa pre všetky deti.

Text: Marcela Janštová,
riaditeľka škôlky
Foto: Miroslav Janšto

Deň detí ako v rozprávke

Sobota 28.5. bol krásny slnečný deň, kedy všetky deti z Vidinej aj blízkeho okolia oslavovali Deň detí. A oslávili ho rozprávkovo. Areál materskej školy, Vidinského parku a ihriska sa zmenila na rozprávku. Deti spolu s rodičmi mali možnosť túto rozprávkovú cestu prejsť a prekonávať na jednotlivých stanovištiach úlohy od rozprávkových bytostí z rozprávok: „Krtko a kamaráti, Popoluška, Včielka Maja, Kubko a Maťko, Pipi dlhá pančucha, Rapunzel, Janko Hraško, Kocúr v čížmách, Žabí princ, na ktoré sa premenili učiteľky, kuchárky aj školníčka, pomáhali aj poslanci obce, novici z misijného domu. Deti pri každej rozprávke plnili športové

a vedomostné úlohy, za ktoré dostali pečiátku do svojej rozprávkovej karty. Na ihrisku, v cieľi, každé dieťa dostalo za splnené úlohy krásny darček – plátenú tašku s logom Vidinej, plnú prekvapení – omalovánka s obrázkami Vidinej, farbičky a sladkosti. Rodičia s deťmi si spolu opekali. Deti potešila

DEŇ RODINY

Spojili sme Deň matiek a Deň otcov do jedného krásneho dňa: Dňa rodiny, 16.6.2022.

Pani učiteľky nacvičili s drobcami tance – ľudové, detské, tango, zaspievali a zarecitovali mamičká a ocinom a nezabudli sme ani na darčeky pre rodičov.

V tento deň sme pozvali celé rodiny do krásne vyzdobeného areálu materskej školy na príjemné rodinné posedenie pri vystúpeniach ich ratoleští. Deti svojim vystúpením dojali všetkých prítomných, šťastný úsmev im neschádzal z tváří a zaleskla sa nejedna slzička hrdosti a šťastia. Sme veľmi radi, že sa tento deň tak vydaril.

Ďakujem všetky učiteľkám za krásny program a trpezlivosť pri nacvičovaní drobcov a personálu za pomoc pri organizácii tohto nezabudnuteľného dňa.

**Text: Marcela Janštová,
riaditeľka škôlky
Foto: Janka Kamenská**

Navštívili sme vidinské včielky

**Vo štvrtok 19. mája 2022 sme boli s veľkou triedou navštíviť uja včelára Ondreja Gajdoša vo Vidinej. Porozprával nám čo všetko včielky potrebujú, ako sa o ne starať, ako sa tvorí med, čím sa cho-
vajú, aké nástroje používa. Ukázal nám, ako sa vytáča med, ktorý
sme potom aj ochutnali. Deťom sa všetko veľmi páčilo, boli veľ-
mi zvedavé a na všetko sa vypytovali. Zvedavým otázkam nebolo
konca-kraja. Bolo to veľmi príjemné stretnutie, ďakujeme.**

AKO VZNIKÁ MED?

V našej obci žije niekoľko starších i mladších nadšencov, ktorí sa venujú včelám. O včelách nám porozprával náš starší a skúsenejší včelár, u ktorého je včelárenie srdcovou záležitosťou a dlhoročnou záľubou:

„Včely zbierajú z kvetov nektár tak, že ho lížu, ukladajú v žalúdku, a keď prídu do úľa, vytlačia ho do buniek plástu alebo na jeho okraje. Je to asi 12 % roztok cukru. Pohybom krídel odvetrávajú prebytočnú vodu a postupne roztok, budúci med, zahusťujú. Keď je med zahustený, uzavrujú ho tenkou vrstvou vosku. Med je zakonzervovaný v pláste.

Včela je spoločenský tvor. Sama by neprežila. Keď sa vyľahne, ide sa najesť. Na jar začína lietať, keď je vonkajšia teplota vyššia ako 10o C. Pri nižšej teplote skrehne. Peľ je pre včely chlebom. Nektár s peľom zmiešajú včely na kašičku a ňou krmia matku. Každá matka vylučuje feromóny a má svoju charakteristickú vôňu. Mimo úľa, keď sa včely približujú k sebe, navzájom sa ovoniavajú. Ak by včela vlietla do cudzieho úľa, pach by ju prezradil a včely by ju usmrtili. Matka sa pári pri prelete s niekoľkými trúdmi, s piatimi

aj desiatimi. Keď je oplodnená, nelieta. Kladie vajíčka a včely - robotnice ju krmia. Matka nakladie za 24 hodín okolo dvetisíc vajíčok, čo je 2 až 3-násobok jej hmotnosti. Preto potrebuje prijať veľa potravy. Matka a robotnice sú ženským pohlavím. Mužským sú trúdy. Ich úlohou je párenie, udržiavanie rodu a v čase chladu vytvárať teplo pre včeliu rodinu.

O niekoľko dní, keď odkvitne lipa, v prírode bude kvitnúť len málo kvetov. Včely začnú byť agresívne, aj voči sebe. V tom čase, keď včelár prezerá včely, zvyknú štípať. Podobne ako aj pred búrkou. Včely cítia nebezpečenstvo a búrka je pre nich prírodnou katastrofou. Keď prší, zoradia sa tak, že hlavy strčia pod krídla tým, čo sú vyššie, a tak vytvoria striešku, aby sa vzájomne chránili. Na prezimovanie sa včely zoskupia do jednej hrče - zhľuku, vo vnútri je matka a navzájom sa zohrievajú. Udržiavajú teplotu okolo 36oC. Podľa potreby menia svoju polohu. Tie, čo sú vnútri, vychádzajú hore, vydržia určitý čas, a potom sa idú zohriať do vnútra.“

Včelárstvo vo Vidinej - má dlhoročnú tradíciu. V časoch, keď v kaštieli žila pani grófkva Asbóthová, na rozsiahlom veľko-

statku pestovali zeleninu, v sadoch Almáš, Silváš rástli ovocné stromy, misionári chovali okrem rožného statku, hydinu aj včely a zásobovali obyvateľov kaštiela mäsom, mliekom a medom. Boli časy, keď vidinskí včelári kočovali za odľahlými, ale úrodnými pastvinami. Dnes je to skôr rarieta. V súčasnosti sa včelám venuje asi dvadsať domácich včelá-

rov. Pre niektorých je to záľuba, pre iných aj živobytie. Ich práca je užitočná a nenahraditeľná pre ľudí aj prírodu.

„Ak uhynie posledná včela, ľuďom zostávajú štyri roky života.“
(Albert Einstein)

Text: Marián Jeleň

Rozlúčka s predškolákmi

Posledný júnový deň sme sa v materskej škole lúčili s predškolákmi s Markom Bukranom, Eliškou Dobiášovou, Maťkom Henželom, Emkou Hrančovou, Maťkom Kamenským, Eliškou Kubišovou, Stellkou Gajdošovou, Stelkou Hrbenovou, ktorí po prázdninách nastúpia do prvého ročníka základnej školy. Rozlúčka bola veselá, plná piesní a tancov. Predškoláci dostali Osvedčenie o absolvovaní predprimárneho vzdelávania, darček – knihu, školské potreby, aj malú sladkosť. Na pamiatku sme sa odfotili aj s tablom, ktoré môžete vidieť na obecnom úrade. Prajeme im veľa nových kamarátov, úspechov v učení a zážitkov.

Mgr. Marcela Janštová,
riaditeľka materskej školy

Vidinčanov v minulosti prezývali „Škorce“

Prezývka vystihuje povahu ľudí alebo úsmevný príbeh, ktorý sa traduje od dávnych čias. Na futbalových zápasoch susedných dedín Vidiná – Tomášovce sa ľudia z týchto dedín navzájom podpichujú prezývkami. Tomášovčanov prezývajú Havkáči a Vidinčanov zasa Škorce. Kde je pôvod prezývky Vidinčania sú Škorce? Kto a prečo nás takto pomenoval? Vysvetlení je niekoľko, napríklad:

1. Od nepamäti chodili Vidinčania kradnúť čerešne, najradšej do tomášovského chotára.

2. „Škorce v krdľoch prilietavali na čerešne. To prekážalo Vidinčanom a chceli ich premiestniť. Preto išli tie stromy vypáliť – s rebričkami. Stromy vypálili, ale škorcov sa nezbavili. Toto vysvetlenie má viac ako sto rokov.

3. „Lebo prileteli Škorce na zábavu... Keď sa v minulosti išlo na zábavu, ani raz nešiel jeden, ale

celý huf mládencov, aj pätnásť. Aby nás nedobili.“

4. „V Lučenci sa robili veľké jarmoky, na ktoré chodili ľudia z celého okolia. Keď išli do mesta autobusy, vždy boli preplnené, čo sa Vidinčanom nepáčilo, lebo sa do nich nezmestili. Robili preto krik a ľudia z ostatných dedín na nich volali: „Čušte, kričíte ako škorce!“ Odtedy nám to prischlo.“
Jozef Kucej, bývalý starosta obce

Že Vidinčania sú známi ako Škorce, je súčasťou našej ľudovej kultúry. Keby nebolo prezývky, možno by sme nemali FS Škorec s jeho bohatou históriou. Ľudové tradície si ctíme a nehanbíme sa za to. Aj v okolitých dedinách majú svoje prezývky. Napr.: obyvatelia Ružinej sú Góloši (podľa maďarského slova gólya – bočian), Šoltýsky – Kapsári, Utekáča – Hutníci, Českého Brezova – Soviari (Sovy brezovské), Veľkovešťania – Brdári, Točničania – Masliari, Tomášovčania – Havkáči...

BALÍČEK PREDŠKOLÁKA

Obec sa dlhodobo venuje podpore všetkých vekových skupín a hľadá spôsoby ako pomôcť svojim občanom v rôznych životných situáciách. Tento rok vedenie obce pripravilo „balíček predškoláka“. Prvý deň v škole znamená pre každého prváčika niečo výnimočné. Je to deň, ktorý si budú veľmi dlho pamätať. No nástup do školy znamená pre rodičov aj nemalé finančné výdavky. V spolupráci so základnou školou obec nakúpila zošity, pomôcky do peračníka a vybavenie na výtvarnú výchovu pre všetky deti s trvalým pobytom vo Vidinej, ktoré v septembri zasadnú po prvýkrát do školských lavíc. Balíček bude deťom slávnostne odovzdaný na kultúrnom podujatí Rozlúčka s letom vo Vidinej.

Text: redakcia

Text: Ivana Rubintová

OTVORENIE PARKU

POHĽAD DO HISTÓRIE

Vďaka výnimočným osobnostiam, ktoré v minulosti vo Vidinej žili, patrí park pri barokovom kaštieli k našim najvzácnejším spoločenským hodnotám. Začiatky parku siahajú do druhej polovice 18. storočia. Stromový porast v okolí kaštiela pravdepodobne existoval aj za Forgáčovcov, ktorým Vidiná patrila približne do roku 1770, ale park vybudovali a postupne zveľaďovali Kubínyiovci. Tých si pamätajú najstaršie a najmohutnejšie stromy, napr. duby, lipy či platany. Ondrej Kubínyi s manželkou Evou (rod. Prónayová) mali štyri deti: Františka, Augustína, Amáliu a Jozefu. František a Augustín sú osobnosťami európskeho významu. Vynikali v prírodných vedách – geológia, mineralógia, archeológia, botanika a zoológia. Boli aj vedcami, historikmi a zberateľmi. Svoje výskumy opísali v rôznych zborníkoch a novinách.

V minulosti park existoval na väčšej ploche ako v dnešnej dobe. Jeho pokračovaním bola gaštanová alej pozdĺž chodníka z kaštiela ku Svätej studničke (tá existuje dodnes). Ako spomínajú naši najstarší seniori: „Často sa tu prechádzala pani veľkomožná, grófka Asbóthová.“

ROZPRÁVKOVÁ CESTA

V sobotu 28. mája popoludní sa znovuotvorený park stal miestom súťaží, hier aj prechádzok pri príležitosti osláv Dňa detí. Po rozprávkových zastaveniach na ihrisku materskej školy pokračovala Rozprávková cesta aj do parku pri kaštieli. Pod korunami vysokých stromov a po klukatých chodníkoch deti absolvovali rôzne pohybové disciplíny, hádali názvy rozprávok.

NAŠE DEDIČSTVO A NAŠE PLÚCA

Každý zdravý strom je významným zdrojom kyslíka pre naše pľúca. V súčasnosti prebieha obnova parkovej zelene. Ukončil sa výrub stromov, vybudovali sa chodníky, vysadil sa trávnik a pribudli lavičky. Naprieč parkom vzniklo prepojenie medzi ulicami V. Clementisa a Ružovou. Do finálnej podoby ostáva ešte veľa úsilia a práce, ale kde je vôľa, tam je cesta. Zachovať toto dedičstvo po našich predkoch živé a robiť ho životaschopným pre nás aj pre budúce generácie.

Text: Marián Jeleň

Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovo

Od piatku do nedele 24.-26. júna sme v našej farnosti oslavovali patróna nášho kostola (posviacka, odpust, bučov...). Patrónom nie je nejaký svätec ale samotný Ježiš. On otvára svoje srdce pre každého z nás. Kazateľom bol hlavný predstavený Spoločnosti Božieho Slova na Slovensku páter Pavol Kruták. Niektoré z jeho myšlienok vyberáme:

PIATOK – ODPUSTENIE

Zlé medziľudské vzťahy nám znepríjemňujú život. Často nevieme zabudnúť na krivdu, na toho, kto nám spravil zle, lebo nám ublížil. Nosíme to vo svojom vnútri a v mnohých prípadoch nechceme a ani nedokážeme odpustiť. Čo všetko spravil človek Ježišovi? Ježišova odpoveď bolo odpustenie. Jeho posledné slová boli: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“ Podľa Ježišovho príkladu sa nám dostalo a tiež odpúšťať.

„Nie je dobré iba pre toho, komu odpustíme, ale je dobré aj pre nás samých. Koľko slobody, pokoja a radosti bude v našom vnútri, ak dokážeme iným odpustiť.“

P. Pavol Kruták

SOBOTA – SILA VPLYVU

Influencer je ten, kto má úspech na sociálnych sieťach, z angl. influence, čo znamená vplyv. V živote na nás pôsobia okrem zlých vplyvov aj dobré vplyvy. Napr.

dobří ľudia, ktorých môžeme vnímať, môžu nás osloviť a môžeme si od nich zobrať niečo pekné, dobré i správne. Alebo si chceme vyprosiť niečo z vnútornej krásy a prosíme Ježiša: „Ježišu, pretvor naše srdce podľa svojho srdca.“ Ježiš nám ponúka svoje srdce ako vzor.

„Aby sa naše srdce stalo podobným jeho srdcu, nestačí len chlapsky povedať, že to dokážeme. Na premenu nášho vnútra je najdôležitejšie to, čo on spraví pre nás.“ Sami, bez Ježiša to nedokážeme. Aby nás on premieňal svojou milosťou. Je to prosba na celý život. Ostáva len na nás samých, či na sklonku života bude naše srdce aspoň trochu podobné jeho milujúcejmu, odpúšťajúcejmu Srdcu.

NEDEĽA – TRPEZLIVOSŤ A MILOSRDENSTVO

„Keby Pán Boh neodpúšťal, tento svet prestane jestvovať.“ Čo znamená pre nás trpezlivosť a milosrdenstvo? Božie milosrdenstvo je to, čo nám Boh neustále prejavuje, je to Božia láska, čo nás stále sprevádza. My, ľudia, nie sme vždy takými, akými by sme mali byť. Naša slabosť niekedy spôsobí, že ľudia sú z nás unavení a majú nás „dosť“. V živote sa učíme byť trpezliví vo vzťahu k iným. Ježiš vo svojom srdci stále nosí milosrdenstvo a trpezlivosť a v odpúšťaní sa neunaví. On s nami vždy nanovo začína. Chce nám lepšie ako my sebe. „Pozývajte nás k tomu, aby sme aj my túto trpezlivosť, milosrdenstvo a lásku vedeli prejavovať aj voči iným, s ktorými žijeme aj voči tým, ktorí nás unavujú.“

Text: Marián Jeleň

Vidinské noviny - občasník. Vydáva Obecný úrad vo Vidinej, zdarma. Zaregistrované na MK SR pod číslom EV 2435/08, číslo: ISSN 1339-5327. IČO: 00649031. DIČ: 2021178852. Adresa vydavateľa: Športová č. 1, 985 59 Vidiná. Telefón: 047/4370102. Fax: 047/4511524. E-mail: vidinskenoviny@azet.sk. Web: www.vidina.sk Komisia pre tvorbu a vydávanie Vidinských novín: Ing. Marián Jeleň, predseda, Mgr. art. Miroslav Janšto, Mgr. Anna Jeleňová, Ing. Ivana Rubintová, Mgr. Eva Vilhanová, Mgr. Marcela Janštová. Distribúcia do domácností obce Vidiná. Tlač: RENO. Grafika: Mgr. art. Peter Kollár. Nevyžiadané rukopisy redakcia nevracia.

Hana Suchá

rod. Nogeová

(21.12.1935 – 13.7.2019)

Do galérie významných osobností uvádzame takmer zabudnutú rodáčku z Vidinej, spisovateľku, prekladateľku a redaktorku Hanu Suchú. Jej bratom bol literárny vedec Július Noge (viac vo VN 1/2016) a jej starkou Linka-néni, ktorá priviedla na svet celú generáciu starších Vidinčanov.

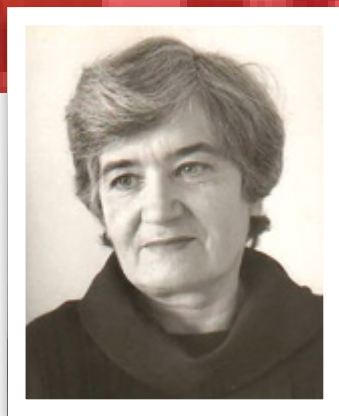
ŽIVOTOPIS

Hana Suchá, rod. Nogeová sa narodila 21. decembra 1935 vo Vidinej. Základné vedomosti do života dostala v obecnej škole od učiteľov Júliusa Strhárskeho a Ireny Peťkovej. Študovala na Jedenástočnej strednej škole (JŠŠ) v Bratislave a po maturite v r. 1954-59 študovala slovenčinu a ruštinu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského (FF UK) v Bratislave. Pôsobila ako redaktorka v rôznych časopisoch: 1959-61 časopis Čitateľ v Matici slovenskej, Martin, 1961-69 – literárne oddelenie Zväzu slovenských spisovateľov Bratislava, 1973-89 Slovenské pohľady, Bratislava. Od r. 1989 žila na dôchodku v Bratislave. Pochovaná je na cintoríne bratislavského krematória.

S manželom Michalom Suchým, ktorý pracoval ako historik v SAV v Bratislave mali spolu tri deti: Eva Budjaková (nar. 1960) pôsobí ako prekladateľka v Bratislave, Peter Suchý, (nar. 1963) pôsobí ako elektrotechnický inžinier v Bratislave a Michal Suchý ml. (nar. 1965) pôsobí ako scenárista a učiteľ na Univerzite v Syracuse (USA).

RODINA NOGEOVA

„Hanka pravidelne tráviela prázdniny u starkej. Z tejto rodiny som najlepšie poznala Jula, lebo sme spolu chodili do gymnázia. Patril medzi vynikajúcich žiakov. Ja som bola o tri roky mladšia. Stretávali sme sa, lebo v tom čase sme pešo chodili do Lučenca do gymnázia.“

SPOMÍNKA EMÍLIA NOCIAROVÁ

Životný príbeh začína v kaštieli. Ján Barinec (1873-1904), mladý kočiš u pani gróffy Asbóthovej, sa oženil s mlynárovou dcérou Karolínou. Mali dve deti, Vilmu a Josefa. Ich matka pracovala v kaštieli a v dvadsiatich štyroch rokoch nečakane ovdovela. Jozef ako šesťročný zomrel. V ťažkých časoch s výchovou dcéry pomohla pani veľkomožná. S jej finančnou podporou vyštudovala Vilma učiteľstvo v učiteľskom ústave v Budapešti. Mladá a perspektívna učiteľka sa v jednej gemerskej dedinke zoznámila s mladým notárom Júliusom Nogem a z priateľov sa stali manželia. Časom ho priviedla do Vidinej a on sa zamestnal v kaštieli.

V septembri 1927 nastúpilo do Misijného domu 36 misijných chovancov. Ich výchovou a vyučovaním sa zaoberali okrem pátra rektora Dreveka aj páter prefekt Alojz Jarmer a pán Július Noge, v tom čase dôstojník československej armády. Nogeovci mali tri deti: Magdu, Jula a Hanku. Na sklonku 2. svetovej vojny odišli za prácou do Ružomberka. Karolína Barinecová (1879-1965), ktorú vo Vidinej všetci volali Linka-néni, bola vernou služobnicou pani gróffy. Svoju veľkú dobrodinku z vďačnosti doopatrovala až do jej smrti, 13. januára 1940. Linka-néni, spolu so svojim mužom a synom sú pochovaní na evanjelickom cintoríne vo Vidinej.

Rodina Nogeova dala Slovensku významné literárne osobnosti

Július Noge ml. (1931 – 1993) publikoval štúdie o Timrave, Vajanskom a Kukučínovi, o ktorom napísal monografiu Martin Kukučín, tradicionalista a novátor 1, 2; 1962, 1975, rovnako o Kláre Jarunkovej a Vladimírovi Mináčovi. Je autorom materiálovo bohatej monografie o romantickej próze a ďalšej litera-

túre pre deti a mládež (Slovenská romantická próza, 1969; Literatúra v literatúre, 1997; Plodný kritik, Literatúra v pohybe, 1968; Kritické komentáre, 1974) a editor (Laskomerský, Kalinčiak, Vansová a i).

Ottova encyklopédia Slovensko A-Ž, Martin, 2006, s. 563

Hana Suchá – do literatúry vstúpila spoločenskou prózou Tajná sestra (1980). V nej ako aj v ďalšej próze Ako Slavo našiel slávu (1983) nastoľuje otázku medziludských vzťahov na anonymných mestských sídliskách či problémy detí a mládeže z neúplných rodín.

V jej prózach dominuje živé a humorné rozprávanie čiastočne popretkávané slangovými prvkami. Prózy pre deti publikovala aj vo viacerých časopisoch, aktívne spolupracovala aj s rozhlasom. Preložila tiež niekoľko kníh pre deti a mládež z češtiny a ruštiny.

SPOMIENKY HANY SUCHEJ

„Rodný kraj – narodila som sa v samom srdci Vidinej. Cez cestu hojne navštevovaná studňa, kováčska šmikňa s mohutnou hradou, o ktorú sa priväzovali kone – večer tam trónila mládež, a gondáš – dedinský pastier. Dnes by sa tomu povedalo kultúrne a spoločenské centrum. Starkej domček, vystrčený do cesty a v ňom mama, otec, tri deti a starká Linka-néni, ako ju volala celá dedina. Bola pôrodnou asistentkou, priviedla na svet azda dve generácie bábätiok.“

Ďalším dôležitým centrom bol dlhý dvor – stredisko voľného času, kde sa dalo krásne hrať, kričať a vyvádzať. V zadnej stavbe bývali hluchonemí súrodenci Iľa a Mišo. Vôbec im neprekážal detský vresk, len sa usmievali. Celkom vzađu bývala Paulínka-néni, dobrá víla nášho detstva – operka, ktorá sa zjavila vždy v pravý čas na pravom mieste. Najväčším strašiakom môjho detstva bola „Nelza“! Tak som si ju pomenovala. Tak sa totiž končievali odpovede na listy rozposielané nezamestnaným otcom na všetky strany – nelze vyhovieť! A potom mama plakala. A doma vládol smútok. Práce nebolo.

Zlá Nelza! A tak nás Nelza doviela do Ružomberka. Škola na kopci,

cesta dolu sa dala nádherne absolvovať na školskej taške z podrážkovej kože. Určite ešte žije. Prvé, čo sme sa v škole učili, bol organizovaný nástup do krytu, keď zahučia sirény na poplach.

Detstvo zasiahnuté vojnou – vojnové detstvo, vojnové prázdniny. Povstanie. Vidiná odrezaná od sveta. My v letnom vystrojení, otec na fronte. Poslednú októbrovú nedeľu včas ráno Nemci vyhánajú ľudí za dedinu. Odvetná akcia. Idú nás vraj postrieľať, lebo ktosi z dediny vraj usmrtil nemeckého vojaka. Páter Kováč, zo spoločnosti Božieho Slova, dal veci do poriadku. A ozbrojencov spacifikoval. Pre istotu večer utekáme do Točnice. Nazbieralo sa nás za rebrinák. Dobrí ľudia ponúkli veľkú izbu plnú jabĺk. V noci stačilo natiahnuť ruku a bola zdravá večera. Ráno sme sa pozbierali, smer Vidiná! A tam starká, teplá náruč a teplé jedlo. Nezahynuli sme počas tých krušných chvíľ ani hladom ani chladom. Dobrí ľudia vždy pomohli. Keď som končila povinnú školskú dochádzku, boli školám predpísané kvóty pre záujemcov o ďalšie štúdium. Mňa si pán triedny učiteľ vyhládol za asfaltárku. Napokon som skončila JŠŠ a ešte aj FF UK.

Život v ďalšom období – hľadala som si prácu, byt, vydala som sa, pribudla mi starosť o rodinu. Napokon sme s tromi deťmi zakotvili v Karlovej Vsi. Užívame si s manželom „radovánky“ staroby (len keby neboli také choroboplodné), radosť zo spoločných rodinných stretnutí, z vnúcat a pravnuka.

Snažíme sa doháňať zameškané, veľa čítame, obdivujeme výdobytky vedy a techniky. S tichou nostalgiou spomíname na časy, keď sme vládli nielen časom, ale aj silami, a keď sme stretávali aj iné tváre, ako tie z televízie, a keď sme mali odvahu pustiť sa aj ďalej do sveta ako za humnár štátu. Boli sily, boli. Vo Vidinej mám už len starkej hrob a dobrú kamarátku Katku, ktorá sa oň stará a veľa, veľa spomienok na skvelých ľudí.“

František Mihály, MY NOVOHRADSKÉ NOVINY 21. 12. 2015, č. 51-52, s.11

Text: Marián Jelen

O VIDINSKÝCH MLYNOCH

V prvých storočiach formovania obce bol mlyn jedným z prvých obývaných domov. Začiatkom 19. storočia boli v dedine dva mlyny. Mlynárske remeslo vo Vidinej trvalo štyri storočia. Aj keď mlyn v súčasnosti dávno nefunguje, jeho stopy stále ostávajú. Budova mlyna stojí do dnes, ale málokto si vie predstaviť jeho storočiami nabitý život, zahalený tajomstvom minulosti.

STRUČNÁ HISTÓRIA MLYNOV NA SLOVENSKU

Najstaršími písomnými dokladmi o existencii vodného mlynu na Slovensku sú zmienky v listinách z r. 1135 – jedna z obce Pavlová na dolnom Hrone, druhá z kláštora v Bzovíku, ktorému kráľ Belo II. potvrdzuje majetky, s udaním miesta pre mlyn. Najstaršie vodné mlyny v Novohrade boli podľa archívnych dokumentov v Kalonde a Romhani (Lipovany) z r. 1279, Filakovských Kováčoch (1297), obnovený mlyn pri Peťove (1329), Kováčovciach – Kirti (1327), v Poltári (1332-1334), Veľkom Krtíši (1349), kláštorň mlyn v Lučenci – Tuhári (1469). Od 17. do konca 19. storočia bolo najviac vodných mlynov postavených pozdĺž Dunaja, Váhu a Ipľa. Vrcholný rozmach zaznamenalo vodné mlynárstvo v roku 1872, kedy sa u nás nachádzalo vyše štyri a pol tisíce mlynov. V súčasnosti ich môžeme obdivovať niekoľko desiatok.

MLYNY VO VIDINEJ

„Za Slovenského štátu mali v mlyne učňa. Asi 16-ročný Alexander Mesároš zo Šiah sa učil v mlyne a býval u nás. Keď bola žatva, dostali sme podiel v naturáliách a moji rodičia chodili mlieť do mlyna. Mama povedala mlynárovi, že chce nulku – to bola hladká múka, štvorku – polohrubá a ešte bol grís – krupica. Z každého druhu zrna sa robievala trojaká múka.“

Alžbeta Kamenská, 91 r.

Najstaršou písomnou zmienkou o mlyne vo Vidinej je turecký súpis daňovníkov Sečianskeho sandžaku z roku 1554. Spísaných bolo 44 mlynov, ktoré zásobovali 192 obcí.

V zozname je uvedený aj vidinský mlyn s jedným kolesom. Majiteľom bol zemepán Benedek Luka, ktorý platil Turkom daň 25 akčí. Za každé mlynské koleso sa platilo 50 akčí. Moslim platil len polovicu. Meno mlynára, resp. nájomcu mlyna nie je známe. Obyvatelia poddanských domácností platili desiatok ostrihomskej diecéze (r. 1571), neskôr Lossonczyovcom.

V roku 1598 sa novým zemepánom Vidinej a tiež majiteľom mlyna stal Žigmund Forgách. Nájomcovia mlynov v 17. storočí platili zemepánom tzv. mlynské mýto, v 18. st. to bola daň z mlyna. Okrem peňazí odovzdávali aj naturálie (napr. ošípané), prípadne chodili pracovať na pánske. V roku 1715 bolo v slovenskej časti Novohradskej stolice spísaných 114 obcí a miest. Súpisy zaregistrovali spolu 27 mlynov na obilie: v Budinej, Cinobani, Českom Brezove, Dolnom a Hornom Tisovniku, Hrabove, Hradišti (2 mlyny), Jelšovci, Novej Vsi, Ozdine, Polichne, Pôtri, Lentvove, Lučenci, Madačke, Málinci (2 mlyny), Prahe, Rovňanoch, Ružinej, Veľkom Lome, Vidinej, Tomášovciach, Tuhári, Uhorskom a v Zelenom.

Monografia Novohradu z rokov 1822 – 26 uvádza v kapitole Tečúce vody riečku Ipeľ, ktorá ženie okolo 40 mlecích mlynov. Mlyny sú aj na potokoch: Lučenský (dnes Krivánsky), Tuhársky (5 mlynov) a i. Okrem iných obcí sa uvádzajú: „Podrečany – na rieke Lučenec sú dva prospešné mlyny, podobne aj vo Vidinej“. Z okresov Filakovo, Lučenec a Szecseny sa zachovali súpisy z r. 1831 – 1844. Mlynári boli zaradení do osobitnej skupiny remeselníkov, ktorí zvyčajne ovládali tesárstvo, stolárstvo, ale i kováčstvo. V okrese Filakovo v r. 1832 je uvedený vlastník 1. aj 2. mlynu vo Vidinej – Ondrej Kubínyi. Mlynárom v 1. mlyne

s tromi kameňmi bol Ján Barto, v 2. mlyne s dvomi kameňmi bol mlynárom Zsarnotzai. V tom období mala Vidiná 68 domov a 678 obyvateľov (r. 1828).

NAMIESTO MLYNU PRÁČOVŇA VLNY

Priemyselná revolúcia v 2. polovici 19. storočia zasiahla aj mlynárstvo a dotkla sa aj Vidinej. V obci v roku 1870 prestavali starý vodný mlyn na priemyselnú práčovňu vlny. Vlastníkom bol Tivadar Zimmermann. Hlavný stroj Lucz. H. využíval parnú i vodnú energiu. V továrničke boli dve pracie kade so strojom, jeden sušiaci stroj, centrifúga s výkonom 6HP. Za 12 hodín tu preprali 20-24 metrákov chrbtovej a 45-50 metrákov bočnej vlny, vhodnej hneď na farbenie. Práčovňa pracovala hlavne pre vlnársky závod na jemné súkno v Opatovej (vznik r. 1868). V súkenke, kam dochádzali za prácou aj Vidinčania, tkali vojenské súkno, prikrývky, ako aj látky na pánske obleky. Priemyselná práčovňa vlny mohla fungovať aj po príchode Asbóthovcov do Vidinej (r. 1890) a koncom 19. storočia zanikla. Pozostatky bývalej práčovne sa nezachovali.

V čase fungovania práčovne chovali na asbóthovskom majeri merinové ovce v počte okolo tristo kusov. Chov meriniek bol rozšírený na viacerých miestach Novohradu. Merino je typ ovce s dlhým jemným vláknom. Typickým znakom je tvár zarastená až po ňufák. Slovenské merinky pochádzajú zo španielskych, ktoré boli privezené na územie dnešného Slovenska po roku 1775 na cisárske majetky v Holíči (okres Senica). Zavedenie chovu merinových oviec podmienovalo zkladanie súkeniek, otvorilo dvere parnému stroju do výroby a pomohlo rozvinúť textilný priemysel.

MLYN A JEHO OKOLIE

„Pamätám si furmanov, ako z celého okolia chodili s vozmi do mlyna vo Vidinej. Ako dieťa som bola v mlyne, v jeho obytnej časti. Z mlynice na prízemí sa išlo rovno do kuchyne. Starí Pauerovci ešte žili, ale mlynárom bol starší syn.“

Emília Nociarová, 87 r.

Vo Vidinej bol veľký mlyn. Budova so sedlovou strechou mala

prízemie a poschodie. Obytná časť na prízemí pozostávala z kuchyne, spálne a niekoľkých miestností. Mlynica bola vertikálne rozdelená na dve podlažia. Dole sa nachádzali truhlice na múku, vrecia, prevodové zariadenia (hriadele, súkolia, ozubené kolesá) a konštrukcia podporujúca vyššie podlažie. Navrchu boli mlynské kamene a násypník. K nim sa vychádzalo drevenými schodmi. Mlyn bol poháňaný Francisovou turbínou prúdom vody z mlynskeho náhonu. Išlo o vodný pohon na vrchnú vodu, dopadajúcu zhora na lopatky kolesa.

Umelý mlynský náhon začínal asi v polovici vzdialenosti medzi Tomášovcami a Vidinou, kde bola odbočka z Krivánskeho potoka. Výška hladiny sa regulovala drevenými stavidlami. Do mlyna tiekol silný, široký prúd a od mlyna ešte širší. Domáce ženy tu kedysi chodievali prať. V lete sa tu miestni obyvatelia kúpavali. Bolo to medzi záhradami a dnešným futbalovým ihriskom.

Mlynská ulica – počas viedenskej arbitráže, keď medzi Lučencom a Vidinou bola maďarsko – slovenská hranica, Mlynská ulica, dnes Potočná, bola veľmi frekventovaná. Tadeť sa chodilo ku vlaku aj od vlaku. Niekoľko Vidinčanov pracovalo v magnezitke v Lovinobani, preto peši chodievali na železničnú zastávku do Tomášoviec. Vidiná nemala vlastnú poštu, len v Tomášovciach. Poštár z Tomášoviec denne meral cestu do Vidinej. Aj k lekárovi sa chodilo do Lovinobane a pod.

Ako sa mlelo? Na vynášanie vriec sa používal provizórny výťah – vrátoč. Zrno sa sypalo na poschodí do násypníka a postupne prechádzalo mlecím zariadením. Mlelo sa medzi mlynskými kameňmi. Jemnosť mletia sa dosiahla preosievacími sítami. Čo ostalo hrubšie, znovu sa premlelo, kým múka nebola hotová. Čerstvo pomletá múka sa potrubím spúšťala do vriec. Čím nižšie sa schádzalo po schodoch, tým viac bolo múčneho prachu.

MLYN PODĽA PROF. JÁNA KOTTMANA

„Významným objektom bol mlyn. Existoval už skôr, my naň spomíname z éry mlynárskej rodiny Pauerovcov. K rozľahlej budove pritekala voda náhonom. Jej prítok na turbínu sa reguloval stavidlami na Zungóve na Krivánskom potoku

v Zobogoch. Ale i menším stavidlom na Zungóviku asi 50 – 60 m od mlyna. (...) Mlynára Paueru si najlepšie vybavujem ako od hlavy po päty zamúčeného starého pána, skôr slabšej než mohutnej postavy. Cez vojnu a začas i po nej bolo presne stanovené, koľko smie zomlieť každá rodina, avšak v domácom mlyne sa skôr dalo dohovoriť na zomleťi voľačoho navyše."

Ján Kottman – Júdove: Cesta domov, 2018, str. 14-15

ZÁNIK MLYNOV

Zrušenie cechov, aj mlynárskych, v r. 1872, zavedenie výkonnejších parných mlynov (v r. 1911 ich bolo v Novohrade 23), regulačné úpravy na lpli a jeho prítokoch a pod. boli hlavnou príčinou útlmu mlynárskeho remesla a poklesu počtu vodných mlynov.

Po vzniku ČSR (r. 1918) ostali mlyny v majetku pôvodných mlynárov, menili sa len nájomníci. Z nich si niektorí časom odkúpili mlyny. Po oslobodení dvojiročný hospodársky plán obnovy a výstavby ČSR (1947 – 1948) s investíciami pre okres Lučenec nepočítal s opravou ani jedného mlyna. Definitívny zánik mlynárskeho remesla spôsobil zákon o zrušení živnosti, ktorý v povojnovom Československu od 1. marca 1950 zakázal činnosť súkromných mlynov. Mlyny boli zoštatnené, z niektorých vznikli tzv. roľnícke mlyny, niektoré obmedzene pracovali, napr. v rámci rôznych mlynských spoločností, mnohé mlyny zanikli. Z návrhu na znárodnenie mlynov v okrese Lučenec zo dňa 25. 4. 1960 sme sa dozvedeli, že mlyn vo Vidinej, majiteľom ktorého bol Jozef Pauer, bol demontovaný a budova predaná r. 1957 Ondrejovi Slovákovi.

Starý mlyn domlel. Dlhotrávajúca, vyše štyristo-ročná éra vidinského mlyna sa skončila.

MLYNÁRSKE RODINY

Najstarší žijúci pamätníci si ešte spomínajú na Pauerovcov: starého mlynára, jeho synov Jozefa, Jaroslava a dcéru Máriu. Do Vidinej sa vraj pristahovali zo západného Slovenska. Ich mladšie generácie žijú v obci dodnes.

Z Vidinej pochádzala ešte jedna mlynárska rodina – Mojžišovci. Otec Pavel mal ženu z Tomášovíc (rod. Filipová), spolu pôsobili vo

Velkom Krtíši a mali 9 detí: Július, Pavel, Ján, Milan, Fero, Stano, Vlasta, Vlado a Zlata. Vo výkaze mlynárov okresu Modrý Kameň so stavom ku dňu 1. júla 1944 je uvedené: Mojžiš Pavel – Veľký Krtíš. Bol posledným mlynárom v cirkevnom mlyne vo V. Krtíši v polovici 50-tych rokov 20. storočia.

Zo zverejnených archívnych dokumentov sme sa dozvedeli, že mlynárske remeslo v obci Vidiná od 18. do konca 19. storočia vykonávali: Ondrej Maljarčík (1711), Ondrej Hlaváč (1716), Pavol Baran (1724), Ondrej Ondrejove (1736), Ján Zéthi (1751), Pavol Molnár (1758), Ján Sofobisz (1781), Pavol Pokorný (1783), Juraj Jakubec (1792), Ondrej Pitlík (1845), Ondrej Šramko (1858), Ján Piecka (1860), Ondrej Matešovič (1861), Pavol Hlásnik (1874), Matej Petrľa (1883).

ZAUJÍMAVOSTI OKOLO MLYNOV

V Novohrade sa v minulosti okrem obilných (vodných a parných) mlynov vyskytovali aj iné mlyny. V Katarínskej Hute používali tri a v Zbovej jeden mlyn na drvenie kvarcu (hornina bohatá na kremeň) pre potreby sklární. V obciach Píla, v Čechánkach pri Dobroči, pri lazoch lpeľ, v Málinci pracovali vodné píly na drevo. Na hrade Fiľakovo bol archeologickým výskumom zistený suchý mlyn na ručný alebo zvierací pohon.

Výnimočným mlynárom a zároveň aj tesárom bol Ján Polóni zo Starej Haliče. V rokoch 1673 – 1674 postavil pri kostole jedinečnú zvonnicu – unikát renesančnej architektúry. Zvonica je celá z dreva, bez použitia akýchkoľvek kovových spojovacích prvkov. Majiteľ kaštieľa v Haliči, gróf Ján Forgách, vlastnil

a prenajímal mlyny na haličskom panstve. Tu sa ťažil aj trachyt na výrobu mlynských kameňov.

V januári 1945 po oslobodení Nitry nad lplom poslúžil miestny mlynársky dom ako dočasné veliteľské sídlo, ktoré zriadil veliteľ 2. Ukrajinského frontu maršal Rodion Jakovlevič Malinovskij. Oveľa horší osud postihol parný mlyn v Lučenci, ktorý Nemci pri ústupe v januári 1945 podpálili.

ĽUDOVÁ MÚDROŠŤ

Aký otec, taký syn, aký mlynár, taký mlyn.

Keď mlyn stojí, vtedy mlynár počúva, kde mláčia.

Mlynár sa vtedy prebudí, keď mu mlyn zastane.

Keď nemelie mlynár, melú jeho.

Keď sa domieľa, mlyn najviac hrkľuje.

Najväčšie mýto berie mlynárka.

Bledý ako mlynárova dcéra.

To je voda na jeho mlyn.

Nebude z tej raže múka.

Nemel toľko tým jazykom!

Do mlyna nech nechodí, kto sa nechce zamúčiť.

Božie mlyny melú pomaly, ale isto.

ZÁVER

Aj v súčasnej dobe objavujeme nepoznané detaily zo života našich predchodcov. V dávnej minulosti bol mlyn malou dominantou v obci. Dnes ostali len nostalgické spomienky. Zhrnutím doterajších poznatkov sme si pripomenuli dejiny mlynárstva ako súčasť našej histórie a zároveň kultúrne dedičstvo, ktoré chceme zachovať pre budúce generácie.

Text: Marián Jeleň

Zdroj: Jozef Drenko: Mlyny Novohradu, Lučenec, 2013, 92 s.

Peter Fizeľ: Prehľad rodov a povolání v obciach Novohradu od polovice 16. do konca 19. storočia

A.P. Záturecký: Slovenské príslovia, porekadlá a úslovia, Tatran 1974, 757 s.

MŮJ PRASTARKÝ

Môj prastarký sa volal Jozef Pauer. Narodil sa 19. 3. 1915 v obci Lednické Rovne pri Púchove. Tu sa vyučil za mlynára. Po skončení školy kúpili mlyn, a tak sa spolu s rodičmi, bratom Jaroslavom a sestrou Máriou presťahovali do obce Vidiná. Tu sa prastarký oženil a založil si rodinu.

Na začiatku 2. svetovej vojny sa im narodil prvý syn František – môj starý. Do bojov v 2. svetovej vojne sa zapojil ako partizán. Na nešťastie ho zajali fašisti a odviekli ho do koncentračného tábora, kde bol uväznený až do konca vojny. Bol oslobodený ruskými vojakmi. Po návrate zo zajatia pokračoval v mlynárstve. Spolu s prastarkou mali ďalšie tri deti: Elenú, Jána a Jozefa. Prastarký bol známym v širokom okolí. Všetci z Vidinej a okolitých dedín chodili k nemu po tú najjemnejšiu múku.

V 50-tych rokoch 20. storočia, počas vlády komunizmu, nastalo obdobie znárodňovania. To znamená, že všetky stroje na mletie múky museli odovzdať pre potreby štátu. A tak, aby prastarký uživil svoju rodinu, začal pracovať ako šofér V3S-ky pre Cestné stavby. Zomrel 14. 4. 1971.

Prečo je prastarký pre mňa významný? Preto, že aj napriek prežitiu ťažkých časov v koncentračnom tábore sa opäť dokázal zaradiť do bežného života, vychovať slušné a pracovité deti a popri tom zabezpečiť múku pre obec Vidiná a jej široké okolie. Pre mňa je určite hrdina!

Text: Matúš Pauer, 12 r.

Najmenší futbalisti, zhodnotenie sezóny na záver

Pred pár rokmi prišiel za mnou Peter Šupina s nápadom vytvorenia možnosti športovať aj najmenším. Spoločne sme vytvorili pohybový krúžok a začali sme sa venovať škôlkarom. Hlavným cieľom nebolo učiť deti hrať futbal. Cieľom bolo, aby sa aj týmto spôsobom deti spoznali. Začali sa vytvárať kamarátstva, deti sa učili pracovať v kolektíve, starší pomáhali menším. Tento rozmer mal pre nás väčší význam, ako neskoršie samotné výsledky. Tréningy sme upravili na zvyšovanie obratnosti, kondície a výbušnosti. Deti boli zaradené do kategórie futbalovej prípravy.

Horný rad zľava: Ján Šupica – tréner, Nikita Milovanov, Tomáš Farkaš, Adam Mikláš, Mikuláš Rubint, Martin Bari, Kristián Kisantal, Mathias Korim, Maxim Karlík, Filip Tuším, Arpád György, Ivana Rubintová

Dolný rad zľava: Oliver Tománek, Ján Hanuliak, Samuel Schvarz, Adam Ružinský, Marko Uderian, Patrik Polorecký, Matej Kamenský, Mário György, Richard Šustek

Horný rad zľava: Jakub Kocúr, Martin Biblyák, Jakub Šuhaj, Marek Halaj, Matej Janšto, Adam Kučera, Martin Dzur, Jozef Slovák - tréner
Dolný rad zľava: Tomáš Gúgfava, Simon Matúška, Denis Berky, Adam Urda, Milan Oláh, Richard Ágošton Chýbajú: Marek Gúgfava, Alex Jozefík

V tejto sezóne prišli aj prvé víťazstvá. Najlepší zápas odohrali deti v Kalinove. V polčase sme síce prehrávali 3:1, ale v druhom polčase sa ukázali veci z tréningu, zabrali starší chlapci a zápas sme otočili a vyhrali. Som veľmi rád, že to chlapci nevzdali. Po sezónach, kde sme prehrávali aj 22:0, poctivý tréning priniesol ovocie. Najmenší prípravkari svoj výkon okorenili neskutočnou bojovnosťou a chcením.

Rovnako perfektný zápas sme odohrali s rovesníkmi z Málnca. Zápas skončil remízou 6:6, kde sme vyrovnali z poslednej akcie zápasu. Tá radosť v detských očiach bola neskutočná. Naše mužstvo musím pochváliť za bojovnosť a neúnavný výkon. Každý, ktorý nastúpil, odovzdal na ihrisku všetko.

Chlapcom, ktorí pokračujú vo vyššej žiackej kategórii pod Peťom Šupinom držíme palce. Menším prajem, nech im ostane chuť ďalej na sebe pracovať. V budúcej sezóne to už bude na nich. Rodičom ďakujem za podporu, povzbudzovanie a pomoc pri organizácii zápasov.

Do športovej činnosti pozývame touto cestou všetky deti, bez ohľadu na ich šikovnosť. Keďže v tomto veku deti prichádzajú s pravidlami futbalu do kontaktu zväčša po prvýkrát a ešte nemajú jasný systém, vedieme ich k osvojeniu si základných princípov. Viac než športový úspech je pre nás v tejto kategórii dôležité, že deti majú chuť venovať sa športovým činnostiam. Usilujeme sa vyťažiť z ich motivácie maximum a do tréningov začleňujeme výchovné aktivity, aby sme už z malých detí vychovali športovcov nielen so silných telom, ale aj charakterom.

Text: Ján Šupica

Foto: Ivana Rubintová

Horný rad zľava: Ján Slovák - tréner, Zoja Bujáčiková, Andrej Markovič, Daniel Lázek, Alek Spudniak, Ján Bujtar, Alex Lempochner, Milan Dlab, Peter Šupina - tréner
Dolný rad zľava: Rozália Laabová, Jakub Dzur, Simon Nyeste, Adrián Polorecký, Matúš Šupina, Gabriela Lazoková, Adam Mikláš, Miroslav Burdák, Lukáš Lorko
Chýbajú: Adam Segec, Ján Bartoš

Horný rad zľava: Richard Major, Lukáš Juríček, Michal Stieranka, Roman Šupina, Lukáš Miadok, Martin Vysočan, Ján Schvarz, Dávid Telek, Peter Šufaj, Matej Janšto, Peter Oľšiak, Peter Šupina, Július Kotman - vedúci mužstva
Dolný rad zľava: Július Burdilák, Lukáš Špak, Ján Kučera, Peter Major, Pavol Bútor - prezident klubu, Ján Šupica - starosta obce, Miroslav Kovanič - tréner, Tomáš Václavík, Jakub Kocúr, Martin Biblyák, Patrik Kaličiak

AKÁ BUDE ROZLÚČKA S LETOM 2022?

Ani sme sa nenazdali a blíži sa koniec letných prázdnin. Aj tento rok sme pre vás pripravili tradičné Dni obce pod názvom „Rozlúčka s letom vo Vidinej“. Aj vďaka štedrým sponzorom je pre vás pripravený bohatý program, ktorý veríme, že osloví všetky vekové kategórie. Tak ako po minulé roky, aj tento rok budú mať všetci obyvatelia s trvalým pobytom v obci Vidiná vstupné zdarma. Tento rok však nebudú do domácností doručované vstupenky na meno. Pri vstupe na podujatie sa preukážete občianskym preukazom.

Neodmysliteľnou súčasťou rozlúčky s letom je súťaž vo varení kotlíkového guláša. Trojčlenné družstvá v zložení kuchár, pomocník a kurič si už od 8.30 zmerajú svoje sily. Záujemcovia sa môžu prihlásiť do 24.08.2022, prihlášky sú k dispozícii na obecnom úrade a www.vidina.sk. Sponzorom súťaže je tradične spoločnosť Mäspoma, ktorá zabezpečí pre súťažné družstvá koreniny a zaujímavé odmeny. Vyhodnotenie súťaže bude o 16.30.

Na hlavnom pódiu začneme našu celodennú akciu programom pre najmenších. Už o 10.00 hodine je pre deti pripravené náucné divadlo o zdravej výžive, geografii, farbách, či vesmíre a pritom si zapievajú a zatancujú pri veselých pesničkách. Milé deti a rodičia, čakajú na vás **KRÁLIKY Z KLOBÚKA v podaní Divadielka z klobúka** z Banskej Bystrice. Pre staršie deti je o 11.00 hodine pripravené animačné predstavenie s dvoma bláznivými kamoškami **Ajkou a Majkou**,

v ktorom sa súťaží, spieva a tancuje. Deti sa zabavia a kto sa zapojí do súťaže, či hádania, získa aj sladkú odmenu. Po krátkej obedňajšej prestávke roztancuje všetky šikovné detičky obľúbená **ŠAŠKA BAŠKA**. Počas celého dňa sú pre deti pripravené rôzne skákacie a nafukovacie atrakcie, drevený kolotoč, chodúle, maľovanie na tvár, tvorivé dielne (výroba náramkov, hrnciarstvo...), športová lukostrelba, športové aktivity a detský kútik s občerstvením. Všetky deti do 120 cm majú vstup na podujatie zdarma.

Folklorne pásmo so začiatkom o 14.00 hodine sa bude tento rok niesť v duchu **DFS Konôpka**. V rámci pásma Vidinský Krpec sa v ňom predstavia deti z DFS Konôpka, **ŽSS Vidovenky** a **FS Ipeľ**. Súčasťou kultúrneho podujatia je aj Súťaž o najlepší slaný a sladký koláč. Všetky šikovné pekáčky môžu koláče priniesť od 10.00 do 14.00 hodiny na futbalové ihrisko do označenej

unimobunky. Každá súťažiaca bude odmenená „balíčkom cukrárky“. Vyhodnotenie súťaže bude na hlavnom pódiu o 15.00 hodine.

To musíte jednoducho zažiť! **EVA MÁZIKOVÁ** Vždy bezprostredná a vždy predvedie profesionálnu show. Nejde pritom len o pesničky, ktoré Vás roztancujú, ale aj o hovorené slovo, ktoré je súčasťou jej vystúpenia. Pesničky, ktoré má v repertoári sú všetko známe hity, ktoré publikum miluje. V kombinácii so šarmom a dobrou náladou, s ktorými sa Eva predstaví o 15.30, sú zábava a dobrá nálada zaručené.

Slovenská elektro-indie-popová kapela **PUDING PANI ELVISOVEJ** vznikla v roku 1995 v Košiciach. Okrem posledného Mohérpopu má na konte ďalšie 4 albumy. Trikrát za sebou získali ocenenie Najlepšia koncertná kapela roka. Kapela odohrala množstvo koncertov u nás aj v zahraničí a je stabilným hosťom najväčších slovenských festivalov ako Pohoda, Grape či Žákovic Open. Vystúpila aj na Colours of Ostrava, Rock for People, Sziget, EuropaVox či TransMusicales Rennes. Vo Vidinej si budeme môcť zaspievať ich najznámejšie skladby Gramatika, Hopa-hopa, Sisisisi, Mladí Chemici či Milošove meniny o 17.00 hodine.

Jednou z dlhoročných sprievod-

ných akcií je aj futbalový turnaj. Tento rok sa amatérsky futbalový turnaj Šaňa Horvátha odohral 16. júla. V turnaji si zmeralo svoje sily sedem mužstiev. Tí najlepší si svoje ocenenie prevezmú na hlavnom pódiu o 18.00 hodine.

Deťom, ktoré v septembri po prvýkrát zasadnú do školských lavíc bude o 18.00 hodine slávnostne odovzdaný „školský balíček“.

Slovenský neofolklor. Takýmto výrazom sa členovia skupiny **DRUŽINA** rozhodli nazvať svoj štýl. Ako jedna z prvých skupín na Slovensku začala Družina prinášať poslucháčom originálne úpravy tradičných ľudových piesní. CD Družina sa v prestížnom celosvetovom rebríčku World Music Charts Europe umiestnilo na skvelom 11. mieste. Zaspievať a zatancovať spolu s DRUŽINOU si pridte spolu s nami o 19.00 hodine.

Kto by ho nepoznal? Víťaz súťaže Slovensko hľadá Superstar. Držiteľ 5 zlatých a 2 strieborných slávikov. Jeho hity Dážd', Mám pocit, Nemusiš sa báť, Premýšľam nad Tebou, Dnes to príde a mnoho ďalších vždy patrili medzi najhranejšie v rádiách. Peter Cmorič sa so svojou kapelou **PETER CMORIČ BAND** predstaví o 20.30.

O 22.00 hodine vystúpi hlavne vyrastajúcej generácii dobre známe slovenské **hip-hopové duo NERIEŠ**. Dvojica pezinských raperov ovládla slovenskú hip-hopovú scénu len v posledných rokoch. Skladby ako Stále sme len deti, Naháňame šťastie či 10 Minút pravidelne ovládajú slovenské aj české kluby. Album Animal sa okamžite stal jedným z najstreamovanejších albumov v našich končinách.

Rozlúčka s letom bez **MAFIA CORNER???** Tak to si už snáď nevieme ani predstaviť. O 23.00 hodine bude bodkou za dňom plným dobrej nálady. Jeho originálne vystúpenie plné energie a interakcie s publikom vytiahne pred pódium každého.

Tešíme sa na spoločnú slnečnú „Rozlúčku s letom“!!!

Text: Ivana Rubintová

Rozlúčka s letom

VIDINÁ **27. august 2022**

Program

- 10:00 DIVADIELKO Z KLOBÚKA**
Králíky z klobúka
- 11:00 DIVADIELKO Z KLOBÚKA**
Ajka a Majka
- 13:00 ŠAŠKA BAŠKA**
- 14:00 VIDINSKÝ KRPEC**
- 15:30 EVA MÁZIKOVÁ SHOW**
- 17:00 PUDING PANI ELVISOVEJ**
- 19:00 DRUŽINA**
- 20:30 PETER CMORÍK BAND**
- 22:00 NERIEŠ**
- 23:00 MAFIA CORNER**

Sprievodné akcie

- súťaž vo varení guláša
- súťaž o najlepšie slané a sladké koláč
- odovzdanie „školského balíčka“ predškolákom
- vyhodnotenie turnaja o Pohár Šaňa Horvátha
- remeselný jarmok
- detský kútik s občerstvením
- skákacie atrakcie
- drevený kolotoč
- maľovanie na tvár
- tvorivé dielne (výroba náramkov, hrnčiarstvo...)
- športová lukostreľba
- športové aktivity pre deti

VSTUPNÉ: 10,- €

Deti do 120 cm a obyvatelia s trvalým
pobytom vo Vidinej **ZDARMA**

www.vidina.sk | **obecvidina**

Svojou účasťou na podujatí dávate súhlas so zverejnením zhotovených foto/video na www.vidina.sk a FB Obce Vidiná.